

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-405/10

Ποινική δίκη
κατά
QB

(αίτηση του Amtsgericht Bruchsal
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προστασία του περιβάλλοντος – Κανονισμοί (ΕΚ) 1013/2006 και 1418/2007 – Έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων – Απαγόρευση εξαγωγής αναλωμένων καταλυτών προς τον Λίβανο»

Περίληψη της αποφάσεως

Περιβάλλον – Απόβλητα – Μεταφορές – Εξαγωγή αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση – Εξαγωγή προς χώρες στις οποίες δεν εφαρμόζεται η απόφαση του ΟΟΣΑ για τον έλεγχο διασυνοριακών διακινήσεων αποβλήτων

(Κανονισμός 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 36 § 1, στοιχείο στ', και 37· κανονισμός 1418/2007 της Επιτροπής)

Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 36, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και 37 του κανονισμού 1013/2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, και του κανονισμού 1418/2007, σχετικά με την εξαγωγή για αξιοποίηση ορισμένων αποβλήτων που περιέχονται στο παράρτημα III ή III A του κανονισμού 1013/2006 προς ορισμένες χώρες στις οποίες δεν εφαρμόζεται η απόφαση του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης για τον έλεγχο των διασυνοριακών διακινήσεων αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 740/2008, έχουν την έννοια ότι η εξαγωγή από την Ευρωπαϊκή Ένωση προς τον Λίβανο αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση και υπάγονται στον κωδικό B1120 που περιλαμβάνεται στον κατάλογο Β του τμήματος 1 του παραρτήματος V του κανονισμού 1013/2006 απαγορεύεται.

Όπως δείχνει η μνεία του εν λόγω κωδικού, υπό τον τίτλο «Λίβανος», στη στήλη α' του παραρτήματος του κανονισμού 1418/2007, οι αρχές του Λιβάνου, πράγματι, γνωστοποίησαν επισήμως στην Επιτροπή, με την απάντησή τους στο αίτημα που αυτή είχε στείλει δυνάμει του εν λόγω άρθρου 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 1013/2006, ότι η μεταφορά αυτών των αποβλήτων από την Ένωση με προορισμό τον Λίβανο, με σκοπό την αξιοποίηση στην εν λόγω τρίτη χώρα, απαγορευόταν.

Αυτή η ερμηνεία, η οποία είναι η μόνη σύμφωνη προς τους επιδιωκόμενους εν προκειμένω στόχους της νομοθεσίας της Ένωσης, δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από το γεγονός ότι η κατηγορία B1120 επαναλαμβάνεται επίσης, όσον αφορά τον Λίβανο, στη στήλη δ' του παραρτήματος του κανονισμού 1418/2007.

Εξάλλου, στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει αν, υπό αυτές τις περιστάσεις, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης είναι αρκούντως σαφείς ώστε να μπορούν να στοιχειοθετήσουν την υπόσταση αξιόποινης πράξεως κατά το εθνικό ποινικό δίκαιο, σύμφωνα με την αρχή της νομοθετικής πρόβλεψης εγκλήματος και ποινής, η οποία αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, την οποία ιδίως καθιερώνει το άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης και την οποία υποχρεούνται να τηρούν τα κράτη μέλη όταν ορίζουν μία ποινή για παράβαση διατάξεων του δικαίου της Ένωσης.

(βλ. σκέψεις 35, 38, 41, 47-49 και διατακτ.)